

РЕШЕНИЕ

№ 7226

гр. София, 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 15.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **5663** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. К. Д. против Констативен протокол № 017016/ПД-15-04/02.03.2020г., съставен от Е. П. П. – старши експерт, отдел „БРЗТЗЗ“ при РИОСВ Б., с който му е дадено задължително предписание да премахне неиздетите земни маси от границите на ПП „С.“, засягащи поземлени имоти с идентификатори 66528.32.10 и 66528.32.13 по КК на [населено място], общ. Ц..

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения констативен протокол, поради което се претендира неговата отмяна.

Допълнителни съображения са изложени в постъпило по делото писмено становище от адв. Н., пълномощник на жалбоподателя.

Ответникът – Е. П. П. – старши експерт, отдел „БРЗТЗЗ“ при РИОСВ Б. не взема становище по жалбата.

Ответникът – Регионална инспекция по околната среда и водите Б., чрез процесуален представител юрк. П., представя писмено становище, в което аргументира неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Съгласно договор за наем на земеделска земя от 29.08.2019г., [община], представлявана от кмета, в качеството на наемодател, е предоставила на жалбоподателя К. Д., в качеството на наемател, за временно и възмездно ползване

зеделски имот - ПИ 66528.32.13 по КК на [населено място], м. „Полянците“, с площ от 0.949 дка, с начин на трайно ползване „нива“, пета категория, актуван с А. № 1248/17.04.2019г.

Във връзка с постъпил сигнал в РИОСВ Б. експерти от РИОСВ Б., БДЧР В. и [община] са извършили извънредна проверка на поземлени имоти, находящи се в землището на [населено място], [община], попадащи в границите на природен парк „С.“. При проверката е установено, че в поземлени имоти с идентификатори 66528.32.13 и 66528.32.10 по КК на [населено място], общ. Ц. е извършено насипване на земни маси. За определяне на площта, засегната от насипа, са заснети съответните точки с помощта на G. /описани са координатите на пет точки/. Склонът, който се оформя вследствие на насипаните земни маси, спрямо терена на поземлените имоти е с височина приблизително 7 м. Посочено е, че по време на проверката на терена не е имало лица и не са се извършвали дейности. Поземлени имоти с идентификатори 66528.32.13 и 66528.32.10 попадат в границите на защитена територия – Природен парк „С.“, обявен със заповед № РД-30/24.01.1995г., с последващи изменения. След справка в общодостъпната информационна система на АГКК е установено, че ПИ с идентификатор 66528.32.13 е публична държавна собственост с начин на трайно ползване: нива. Съгласно договор за наем от 29.08.2019г., сключен между [община] и К. Д., ПИ с идентификатор 66528.32.13 е отдаден за срок от 10 години. По гласни данни на присъстващия на проверката представител на [община] ПИ с идентификатор 66528.32.10 не е отдаден под наем. Същият е частна общинска собственост, земеделска земя с НТП: нива, съгласно справка в информационната система на АГКК. За установените обстоятелства е съставен Констативен протокол № 016227 ПД-15-41/06.11.2019г.

На 08.11.2019г. в сградата на РИОСВ Б. е съставен Констативен протокол № 016229/08.11.2019г. във връзка с извънредна проверка по Констативен протокол № 016227ПД-15-41/06.11.2019г. Посочено е, че протоколът се съставя във връзка с извънредната проверка на 06.11.2019г., извършена в имоти с идентификатори 66528.32.10 и 66528.32.13 по КККР на [населено място], общ. Ц., попадащи в границите на ПП „С.“, защитена територия по смисъла на ЗЗТ. Посочено е, че г-н К. Д., в качеството си на наемател на ПИ 66528.32.13, съгласно сключен договор за наем на земеделска земя от 29.08.2019г., се явява доброволно в сградата на РИОСВ Б..

В протокола е отбелязано още, че г-н К. Д. потвърждава, че констатираното с Констативен протокол № 016229/ПД-15-41 от 06.11.2019г. насипване на земни маси в поземлени имоти с идентификатори 66528.32.10 и 66528.32.13, попадащи в границите на Природен парк „С.“, е извършено от него.

С протокола са дадени следните предписания: Да се махнат насипаните земни маси от границите на Природен парк „С.“, засягащи имоти с идентификатори 66528.32.10 и 66528.32.13 по КККР на [населено място], общ. Ц., по начин, опазващ терените в границите на защитената територия. Предоставен е срок за изпълнение – 06.12.2019г., а за отговорен е посочен К. К. Д.. Протоколът е подписан от Е. П. – ст. експерт и К. Д.. С молба вх. № БРЗТЗЗ-666/03.12.2019г. до РИОСВ Б. К. Д. е поискал срокът за изпълнение на предписанието за премахване на насипаните земни маси да бъде удължен до пролетта на 2020г. С писмо изх. № БРЗТЗЗ-666/17.12.2019г. директорът на РИОСВ Б. е удължил срока за изпълнение на предписанието до 28.02.2020г.

С писмо вх. № БРЗТЗЗ-619/27.02.2020г. жалбоподателят е уведомил директора на РИОСВ Б., че във връзка с даденото предписание е било извършено износване на

натрупаната от него земна маса до депо в [населено място]. Към писмото са приложени: разрешение за движение и депониране на земни маси № 77/06.01.2020г., издадено от [община], за 120 куб.м на депо м. „Р.“; фактура от 06.01.2020г., издадена от [община], с предмет: депониране на строителни отпадъци и земни маси в общинско депо; фактура, издадена от [фирма], с предмет: преместване на земни маси със строителна техника; приемо-предавателен протокол, съгласно който на 14.02.2020г. са били приети и разтоварени земни маси – 118 куб.м., на депо м. „Р.“, общ. Ц..

По този повод Е. П. – ст. експерт в РИОСВ Б., в присъствието на К. Д., е извършила извънредна проверка на поземлени имоти с идентификатори 66528.32.10 и 66528.32.13, попадащи в границите на Природен парк „С.“, за което е съставен Констативен протокол № 017016 ПД-15-04/02.03.2020г., предмет на оспорване в настоящото производство.

В КП от 02.03.2020г. е посочено, че проверката е във връзка с последващ контрол по дадено предписание с КП № 016229/08.11.2019г. При проверката е установено, че са иззети част от земните маси от границите на ПП „С.“, основно в южната част на ПИ с идентификатор 66528.32.13 по КК на [населено място]. Голяма част от насипа е неиззет и е в границите на ПИ с идентификатори 66528.32.13 и 66528.32.10 по КК на [населено място], в границите на ПП „С.“.

С протокола са дадени следните предписания: да се премахнат неиззетите земни маси от границите на ПП „С.“, засягащи ПИ с идентификатори 66528.32.13 и 66528.32.10 по КК на [населено място], общ. Ц., в срок до 30.04.2020г., за отговорен е посочен К. Д.. Протоколът е подписан от Е. П. – ст. експерт и К. Д..

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна – адресат на даденото задължително предписание, срещу подлежащ на съдебен контрол акт и в законоустановения срок.

С оспорения констативен протокол на жалбоподателя са дадени задължителни предписания по реда на чл. 155, ал. 2 от ЗООС – извозване на натрупани земни маси от територията на ПП „С.“. По своята същност задължителното предписание е указване на фактическите действия, които проверяваният субект следва да предприеме за отстраняване на допуснати пропуски при осъществяване на разрешената от компетентните административни органи дейност. Следователно предписанието изисква активно поведение от страна на адресата в рамките на посочените в него срокове за изпълнение. Като акт, създаващ задължения за адресата и предписващ конкретно поведение, скрепено с осъществяваната от контролните органи административна принуда, констативният протокол е индивидуален административен акт, с който на лицето е наложена принудителна административна мярка с характера на предвидените в чл. 159, ал. 2 от ЗООС. Поради това констативният протокол подлежи на съдебен контрол по реда на АПК. В този смисъл е и изричната разпоредба на чл. 160, ал. 1 от ЗООС.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Предписанието, обективирано в процесния протокол, е дадено от компетентно длъжностно лице, упълномощено със заповед № РД-196/22.12.2016г. на директора на РИОСВ Б., издадена на основание чл. 153, ал. 2 и чл. 155, ал. 1 във вр. с чл. 148, ал. 3 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС).

Оспореното предписание обаче е постановено при съществено нарушение на изискванията за форма на акта съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК предвид следното:

Не е спорно по делото, че ПИ с идентификатори 66528.32.13 и 66528.32.10 по КК на [населено място], общ. Ц. попадат в границите на защитена територия – Природен парк „С.“, обявен със заповед № РД-30/24.01.1995г. на министъра на околната среда, с последващи изменения. Не е спорно също така, че в посочените имоти е извършено насипване на земни маси от К. К., което е установено при проверка от контролните органи на 06.11.2019г. По този повод е издадено предписание на К. К. - наемател на ПИ с идентификатор 66528.32.13, обективирано в Констативен протокол № 016229/08.11.2019г., да премахне насипаните земни маси по начин, опазващ терените в границите на защитената територия. Последният е предприел действия по изпълнение на даденото му предписание и е представил в РИОСВ Б. доказателства, че на 14.02.2020г. са приети и разтоварени 118 куб.м. земни маси в депо м. „Р.“, [община], съгласно разрешение за движение и депониране на 120 куб.м. земни маси, издадено от [община].

При последващата проверка за изпълнение на даденото предписание контролните органи са приели, че са иззети част от земните маси от границите на ПП „С.“, основно в южната част на ПИ с идентификатор 66528.32.12 по КК на [населено място], но голяма част от насипа, попадащ в границите на ПИ 66528.32.10 и 66528.32.13, е неиззет.

С процесния протокол е дадено предписание да се премахнат неиззетите земни маси от границите на ПП „С.“, засягащи ПИ с идентификатори 66528.32.13 и 66528.32.10 по КК на [населено място], общ. Ц..

При тази формулировка не става ясно какво е дължимото поведение на адресата и по-точно какъв следва да е обема на дължимите от него действия, за да се приеме, че е изпълнил последващото предписание. Действително в първоначалното предписание е индивидуализиран предмета на задължението, като са посочени съответните координати на площта, засегната от насипа, заснети с помощта на Г., както и приблизителната височина на насипа спрямо терена на поземлените имоти. В изпълнение на това предписание жалбоподателят е представил доказателства, че е премахнал 118 куб.м. земни маси при разрешени 120 куб.м., като е твърдял, че по този начин е премахнал целия насип. При последващата проверка е констатирано, че земните маси са иззети частично, основно в южната част на ПИ с идентификатор 66528.32.13. Тази констатация не е достатъчна, за да се определи какъв е обема на дължимите действия, които жалбоподателят следва да предприеме. Липсва точно, ясно и конкретно описание на установеното фактическо положение – не е посочено каква площ е останала засегната от насипа, няма и приблизителни данни за обема на съществуващия насип. Не става ясно дали се касае за 2 куб.м., представляващи разлика между посоченото в разрешението за извозване и депониране на отпадъци и реално предадените на депото в [община] или за повече кубични метра земя. Използваните в предписанието формулировки, че „са иззети част от земните маси от границите на ПП С., основно в южната част на ПИ 66528.32.13“ и че „голяма част от насипа е неиззет“ са твърди общи и по никакъв начин не създават яснота какви последващи мерки следва да предприеме адресата, за да коригира своето поведение. Контролните органи не са изготвили снимков или графичен материал /скица/, от които евентуално да се установи какво е било положението на имотите по време на проверката на 02.03.2020г. и дали и в каква степен са засегнати от неиззетия насип.

Конкретното изявление на административния орган по същество намира израз в диспозитивната /разпоредителна/ част на административния акт. За да се приеме, че е изпълнено изискването на чл. 59, т. 5 от АПК е необходимо от съдържанието на акта да може да се установят волята на неговия издател и съдържанието на разпоредените задължения. В случая от съдържанието на задължителното предписание не става ясно какъв следва да е обема на дължимите от неговия адресат действия, поради което предписанието се явява незаконосъобразно поради неспазване на установената форма. Освен това, даденото задължително предписание се явява фактически и правно необосновано, тъй като от съдържанието му не става ясно по какви причини и на какво нормативно основание се разпорежда премахването на земни маси, а това е нарушение на изискванията за форма на акта по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Нито е посочено на какво правно основание се дава задължителното предписание, нито е посочено с какво установеното фактическо положение /натрупани земни маси/ нарушава режима на природен парк „С.“. Липсва позоваване на относимите разпоредби от Закона за защитените територии /в случая чл. 29-32 от ЗЗТ/, на плана за управление на парка или на заповедта за обявяването на защитената територия. Не е конкретизирано защо натрупването на земни маси представлява забранена дейност и в коя конкретно хипотеза попада.

Принудителните административни мерки се прилагат, за да се препятстват, преустановят или възстановят противоправни и/или вредоносни последици от правонарушения или да се приведе едно налично положение в съответствие с правните предвиждания за него. В тази връзка ПАМ са действия на администрацията по прилагане на диспозицията на дадена правна норма, но от съдържанието на акта или поне от преписката по неговото издаване следва да става ясно коя е тя и по какви причини се пристъпва към принудителната ѝ реализация. В случая липсата на фактически и правни мотиви в КП води до необоснованост на акта, т.к. не става ясно за какви правонарушения на кои нормативни разпоредби се налага процесната ПАМ, нито пък дали и какви разминавания има между наличното и законово предвиденото положение и какви последици точно следва да бъдат предотвратени, преустановени или какво положение следва да бъде възстановено. Такава мотивация следва да е налице към съставянето на акта и да се съдържа в него или поне в преписката по издаването му, за да може да се направи проверка за неговата законосъобразност. Последващо мотивиране на един административен акт не може да валидира същия, ако той е необоснован, с обратна сила.

По изложените съображения оспореното задължително предписание е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. Разноските са своевременно поискани и надлежно доказани.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. К. Д. Констативен протокол № 017016/ПД-15-04/02.03.2020г., съставен от Е. П. П. – старши експерт, отдел „БРЗТЗЗ“

при РИОСВ Б..

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите Б. да заплати на К. К. Д. ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 400 /четиристотин/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: